

נמרוד ברקו

## הנה רוחות כבירות, בני

### טרום-לידה

שא על רוחות כבירות, בני;  
הנה רוחות כבירות, בני;  
כל הרוחות הכבירות, בני;  
כל האורות הכבירות, בני;  
כל הנשיאים הכבירות, בני;  
שא הרי-איש, בני;  
הנה הרי-הד, בני;  
מפני מה תסתתר.

\*

אלה זמירות שהפקיעוהו מבית הבליעה שיתומים-מן-הנצח הפקיעוהו;  
אלה גלמות-של-עור שהתחלו עלוי-של-נחת  
שיתומים-של-אור-סגוף הרקיעו מעליו ואלה אותותיו; שמע –

שעמק טוב – שעמק רע;  
שעמק טוב-לא – שעמק לא-רע;  
שעמק רום-רע – שעמק רום-טובו;  
שעמק-אחרית-לא – שעמק-ראשית-שלא;  
שעמק מזדוג-על-טוב – שעמק-משתמט-מרע;  
שכל-שעמק-שטוב הוא מפליט לשונות רעות באשר הוא התבקע מאותו בית בליעה  
שהפקיעוהו ואלה זמירותיו שהמיש לקראת לילה –

עֲמִידָה דְּמוּת וְנַעֲשׂוּ בָּהּ חִלְחֻלִית מִפְּנֵי שְׁנִתְגַּדְּלָה עַל עֵינֶיהָ וְעֵינֶיהָ-עֲצָמָן נִרְאוּ,  
 אֱלִילִי!  
 הִזְדַּקְפָּה דְּמוּת וְעֵינֶיהָ נִתְבַּדְּלוּ מִקְרִפִּי-פְּרָצוּפוּתֶיהָ וְנִתְגַּדְּלָה פְּלָצוּת בְּדִקְדָּקַת-כָּל-עֵין,  
 אֱלִילִי!  
 נִתְפַּקְעָה דְּמוּת מֵאֲבֵרוּתֶיהָ וְנִתְמַמְּשׁוּ בָּהּ הַחִלְחֻלִית לֵב וְהַעֲפָר לֵב וְהַלְשׁוֹנוֹת-הָרְעוֹת לֵב,  
 אֱלִילִי!

פֶּתַע נִמְסַר:  
 מִהִי הַבְּשׁוּרָה לְפִלָּא בָּהּ? –

צִלְלִיּוֹת מְזַהְרוֹת וּמְבַרְרוֹת וּמְסַלְקוֹת בְּמַעֲמִיקֶיהָ  
 שֶׁהִגְלוּ מֵאֶצֶל פְּרָצוּפֶיהָ כְּמִשְׁלַחַת מְלָאכֵי רָעִים  
 וּמַעֲלִיָּהן עַד-אוֹת וּמַעֲלִיו עַד-אוֹת וּמַעֲלִיו מְבַהֵק מוֹם  
 וְהַחֲוָרָה בְּנַעֲשָׂה אֶצֶל הַמוֹם מִתְחַשֶּׁפֶת; שְׁמַע –

פֶּתַע נִמְסַר:  
 מִנֵּין הַקּוֹלוֹת לְפִלָּא בָּם? – שְׁמַע – הוּא, הוּא –

פֶּתַע נִמְסַר:  
 הִנֵּה הַבְּשׁוּרָה, אֱלִילִי! – שְׁמַע – הוּא, הוּא –

הוּא הַסּוֹכֵב  
 הוּא הַנִּצָּפָה  
 הוּא הַחֵי וְהַבְּשָׁר  
 הוּא הַהֵי

(הִיָּה: לוֹ אֵךְ הִיָּה לְשׁוֹן-הַבָּאִי בַּהִיּוֹתוֹת שְׁנִתְפַּצְּלָה-מִמֶּנּוּ)

דִּקְדָּקַת-הוּא  
 גְּבֻנַּת-הוּא  
 אֱלוֹחַ-הוּא  
 שֶׁהִפְקִיעוּהוּ-הוּא  
 שֶׁהִתְחַלּוּהוּ  
 שֶׁהִתְבַּשָּׂר לְפֶתַע.